

คำวินิจฉัยของ นายสุธี สุทธิสมบุรณ์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๑๖/๒๕๕๖

วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ศาลจังหวัดบุรีรัมย์ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

ศาลจังหวัดบุรีรัมย์ส่งข้อโต้แย้งของนายนิติพงษ์ เกียรติทองศรี จำเลยในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๔๒๔/๒๕๕๒ หมายเลขแดงที่ ๑๑๓๘/๒๕๕๕ เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ และมาตรา ๒๓๓ หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องสรุปได้ว่า พนักงานอัยการจังหวัดบุรีรัมย์ เป็นโจทก์ ฟ้องนายนิติพงษ์ เกียรติทองศรี เป็นจำเลย ขอให้อายัดตัวและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครอง พาอาวุธปืนติดตัวไป โดยไม่ได้รับอนุญาต และพยายามฆ่าผู้อื่น ศาลจังหวัดบุรีรัมย์รับฟ้องเมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

โจทก์ยื่นบัญชีระบุพยาน ๑๖ อันดับ โจทก์ร่วมยื่นบัญชีระบุพยาน ๔ อันดับ จำเลยยื่นบัญชีระบุพยาน ๔ อันดับ ต่อมาจำเลยยื่นบัญชีระบุพยานเพิ่มเติมอีก ๖ อันดับ ซึ่งเป็นพยานเอกสารที่อยู่ในความครอบครองของโจทก์และขอให้ศาลมีหมายเรียกพยานเอกสารดังกล่าวเข้าสู่สำนวนการพิจารณา ให้แก่จำเลย

โจทก์แย้งว่าไม่อาจส่งเอกสารหลักฐานตามที่จำเลยขอ เนื่องจากโจทก์มีความจำเป็นจะต้องใช้ประกอบการสืบพยานของโจทก์ แต่เมื่อโจทก์สืบพยานเสร็จแล้ว หากศาลเห็นสมควรจะเรียกสำนวนการสอบสวนเพื่อประกอบการวินิจฉัยคดีของศาลตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๕ โจทก์ก็พร้อมจะส่งสำนวนการสอบสวนเพื่อประกอบการวินิจฉัยของศาล

ศาลจังหวัดบุรีรัมย์พิจารณาข้ออ้างของโจทก์ ที่ไม่ยอมส่งเอกสารหลักฐานที่จะต้องใช้ในการสืบพยานของโจทก์ว่ามีเหตุผลสมควร จึงไม่ถือว่าโจทก์มีเจตนาขัดขืนไม่ส่งพยานเอกสารตามหมายเรียก

จำเลยจึงขอให้ศาลจังหวัดบุรีรัมย์ส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๕ ที่โจทก์ใช้กล่าวอ้างในการปฏิเสธไม่ส่งพยานเอกสารให้แก่ศาลจังหวัดบุรีรัมย์ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๒๓๓ หรือไม่

ศาลจังหวัดบุรีรัมย์จึงมีคำสั่งให้รอการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นของจำเลยให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ บัญญัติไว้ ดังนี้

“ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นขัดด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลรอการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นเช่นนั้น ตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย

ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่าคำโต้แย้งของคู่ความตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการ วินิจฉัย ศาลรัฐธรรมนูญจะไม่รับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้”

ประเด็นที่ต้องพิจารณาในขั้นต้น คือ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๕ ที่โจทก์ใช้กล่าวอ้างไม่ส่งพยานเอกสารให้แก่ศาลจังหวัดบุรีรัมย์เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้ บังคับแก่คดีหรือไม่ พิจารณาแล้วเห็นว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๕ เป็น บทบัญญัติของกฎหมายที่ศาลจะต้องใช้เพื่อประกอบการพิจารณาพิพากษา จึงถือได้ว่าเป็นกฎหมาย ที่ใช้บังคับแก่คดีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง

เมื่อพิจารณาว่าประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๕ เป็นกฎหมายที่ใช้บังคับ แก่คดีแล้ว ประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไป คือ ข้อโต้แย้งของจำเลยที่อ้างว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา มาตรา ๑๗๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๓ ใช้บังคับไม่ได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ ข้อโต้แย้งดังกล่าวมีสาระอันควรได้รับการวินิจฉัยหรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ บัญญัติว่า “รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ บทบัญญัติใด ของกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้”

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๓ บัญญัติว่า “การพิจารณาพิพากษาอรรถคดีเป็นอำนาจของศาล ซึ่งต้องดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ ตามกฎหมาย และในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์”

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๕ บัญญัติว่า “เมื่อโจทก์สืบพยานเสร็จแล้ว ถ้าเห็นสมควรศาลมีอำนาจเรียกสำนวนการสอบสวนจากพนักงานอัยการมาเพื่อประกอบการวินิจฉัยได้”

เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่า ประเด็นที่จำเลยขอให้ศาลรัฐธรรมนูญ วินิจฉัยว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๒๓๓ หรือไม่นั้น ปรากฏว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๕ เป็น บทบัญญัติที่ให้ศาลใช้ดุลพินิจเรียกสำนวนการสอบสวนจากพนักงานอัยการเมื่อโจทก์สืบพยานเสร็จแล้ว เพื่อประกอบการวินิจฉัย ซึ่งบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๕

เป็นคนละเรื่องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ ที่บัญญัติให้บทบัญญัติที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญใช้บังคับไม่ได้ รวมทั้งสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๓ ที่ให้อำนาจศาลพิจารณาพิพากษาคดีตามรัฐธรรมนูญ ตามกฎหมาย และในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ข้อโต้แย้งของจำเลยเป็นเรื่องการปฏิบัติตามกฎหมาย และอยู่ในดุลพินิจของศาล เมื่อศาลจังหวัดบุรีรัมย์วินิจฉัยข้ออ้างของโจทก์ที่ไม่ยอมส่งเอกสารหลักฐาน ตามที่จำเลยร้องขอ และเห็นว่าโจทก์มีเหตุผลสมควรไม่ถึงว่าโจทก์มีเจตนาขัดขืนไม่ส่งพยานเอกสาร ตามหมายเรียก จึงไม่มีประเด็นต้องพิจารณาว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๕ ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ และมาตรา ๒๓๓ แต่ประการใด การโต้แย้งของจำเลยจึงไม่เป็น สาระอันควรได้รับการวินิจฉัย

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงไม่รับคำร้องไว้พิจารณา

นายสุธี สุทธิสมบูรณ์
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ